

Hanus var vakur og tiltalandi. — Hann var frálíkur ítróttamaður, og annars átti hann allar teir góðar, ið eiga at eyðkenna ein ungan mann. Men hann hevði tað stóra brekið, at hann var ov smáin. Tað visti hann, og tað var hann keddur av.

Ein dagin motti Petur, góði vinur hansara, honum og undraði seg yvir, at Hanus var í so góðum hýri.

— Ná, segði Petur, tú sært so glaður og lukkuligur út, at eg næstan ikki kenni teg aftur. Hevur tú arvað eina gamla, ríka mostur?

— Nei, flenti Hanus — men eg havi trúlovað meg fyrj nokrum døgum síðani.

— Hevur tú trúlovað teg? helt Pætur bilsin og trúði ikki sínum egnum oyrum. Tú segði teg vera so smáin, at tú ikki ivaðist í, at tú fór at verða gamal drongur.

— Tað var lagnan, ið hevði ein fingur við í spælinum, svaraði Hanus og flenti.

— Fortel, segði Pætur og var fortvín.

— Fyrj nokrum vikum síðani spáaði eg í plantasjuni. Tá kom ein vokur, ung kvinna ímóti mær. Ja, hon var so vokur, at eg nærsum misti óndina.

— Talaði tú til hennara?

— Nei, eg tordi ikki. Eg bara hugdi uppá hana.

— Og hvat so?

— So fekk eg eitt rusk í eygað og mátti blunka. — Tað man hon hava misskilt — og síðan gekk alt av sær sjálvum.

Brøv til Sosialin

Tá ið skerjanin av minstulønini niður í 650 kr. var eitt hitt størsta svikabragd, ið vakrantíð er framt móti fiskimonnum, má tað kennast gleðiligt, at hin samfælda mótstøða móti hesi orgu brotsgerð nú hevur havt tii úrslit, at bæði leiðsla Fiskimannafelagsins og ivaleyst eisini eisini Reiðarafelagsins hevur hildið tað verið upp á høgum tíð at steðga niðurskurðinum áðrenn ov seint var. Minstulønin er nú vordin 700 kr. um mánaðin ella tað, ið javnaðarkravdu longu fyrj 15 árum síðan, og síðan tað eru allir prísir munandi hækkaðir. Fiskimenn eiga nú at standa sum ein maður og hvørki lúta fyrj hóttaðum ella fegrum, svikafullum lyftum fyrr enn hvørt minstulønara-oyra er afiurvunnið, hvørt oyra av tí, ið vit vundu aftana verkfallið 1954. Áhaldandi mót-mæli móti hesi svikagerðini hava nú borið tær fyrstu fruktirnar, og ikki eiga vit at slaka fyrj enn alt er vunnið, ið vit niðungsvegin hava mist.

Fiskimaður.

UR TINGINUM

Sjómarksmálið til 1. viðger.

Erlendur Patursson fannst at tí støðu, meiraltufflokkarnir tóku, tá teir samtyktu bretska uppskoti um sjómark við Føroyar, helt at vit við hesum sáttmála vóru lagdir í leinkir í 10 ár, men helt at føroyingar nú aftan á at íslendingar høvdu fingið sitt sjómark góðtikið beinan vegin áttu at siga upp sáttmálan við bretar.

J. Fr. Øregård visti til uppskot javnaðarflokksins í sjómarksmálinum har kraft verður fyrj góttøku av uppskotinum, at bretska ríkisstýrið bindur seg til at vit føroyingar viðvikjandi sjómarki okkara skulu fáa somu sømdir, sum íslendingar verða at fáa við altjóðadómstólin í Haag, um málið kemur fyrj har, ella um tretan millum íslendingar og bretar ikki innan 2 ár kemur fyrj internationalan ræt, at so bretar binda seg til, at tað føroyska sjómarkið verður sett soleiðis, sum teir viðurkenna ella tolerera tað sjómark, sum tað, ið íslendingar hava fingið. Tað er væl ivingarsamt, hvat ið nú kann gerast, men alt, ið gerast kann, eigur tó at verða gjørt, so ikki Føroyar skulu vera einasta land í Norðuratlantshavinum, har fremmand skip kunnu veiða nærsagt inn í klettin. Tann samráðingarnevnd, sum seinast samráðdist við bretar, var ov illa útgjörd, til dómis hevði hon ikki havt fund áðrenn við teir, sum mest avvara, sum nú Fiskimannafelagini, útróðrafelagini, skiparafelagið og reiðarafelagið ella lögtingið. Vit eiga at taka upp aftur samráðingarnar, men fara tær ikki á mál, má sáttmálin sigast upp, tí her leikar alt á hjá okkum.

Hákon Djurhuus helt fram, at føroysku útsendingarnir høvdu sett fram ynski um eitt ógvuliga vítt sjómark við Føroyar, helt heldur ikki at úrslitið var so ringt, sum summir vildu gera tað til. Hann bað so ríkisumboðsmannin, sum hevði verið við í London um at vátta, at frá føroyskari síðu varð sett fam um 4-mílamark. (Hetta váttaði ríkisumboðsmaðurin, sum tó einki segði um hvørji krav stóðu aftan fyrj hesi ynskir, sjálvandi.) Málið varð síðan beint í fiskivinnunnevndina.

Og so var tað Tumas, ið helt fyrj: Eg kundi verið miljónerur eftir einari lotu, bara eg fekk loyvi at keypa fólk fyrj tað, tey eru verd — og selt tey av stað aftur fyrj tað, tey halda seg verða verðan.

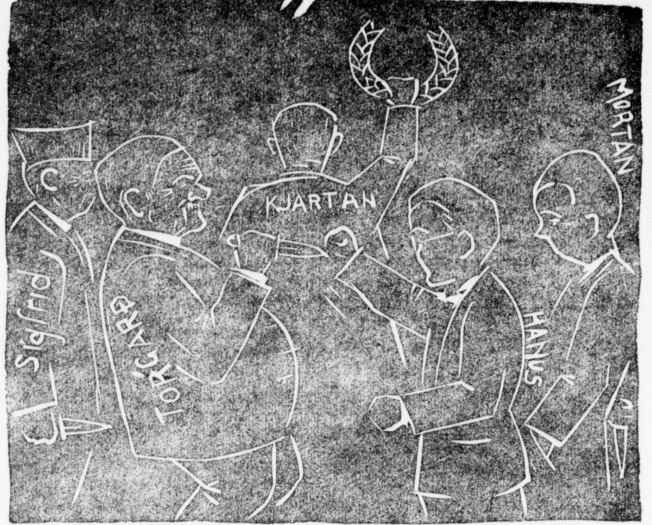
Kona tygara víl so fegin senda tygum ein muss gjøgnum telefonina, segði hin vakra skrivstovukvinnan við stjórnan.

— Tak ímóti honum, svaraði hann — og kom so inn til minsara við honum um eina lotu.

— Tjóvurin, ið breyt inn hjá tí gomlu gentuni, fekk sanniliga harða revsing.

— Hvussu tá?

— Jú, hann slapp ikki út aftur, fyrr enn hann hevði lovað at gifta seg við henni.

Fyrstvaldi maður til býráðsvalið 1956 skuldi fyrj einhvøna prís ikki verða býráðsformaður, og orkaði ikki bert tann eini at stinga, söknaðist hann eftir hjálp at fella mannin, ið valdur var á borgaralistanum.

Klakksvík í dag

framh.

Jóannes Patursson seldi 1917 kits í Grimsby fyrj 10.175 stp. Draga-sund í Aberdeen 588 kassar av útróðrafiski fyrj 2785 stp. Skálaberg í Grimsby 2890 kits fyrj 11.928 stpd. Eftir sinari viku hevur p.f. Kjelbro sostatt selt fyrj slaka 1/2 milj. kr. av ísfiski. Sjúrdarberg hevði 1000 kits hóskvöldið. Vánaligt veður, roynir til týsdagin.

Útróðar hevur ikki roynst væl seinna partin av vikuni. Bátar eru komnir upp í 6—7000 pd., summir heilt niður í 1000 pd., hóast teir hava sett nógvan reiðskap.

Til prestaembætið á Viðareiði vóru 4 umsóknir, 3 danir og ein føroyingur. Føroyingurin Jacob Pauli Martinsen Magnussen, føddur í Sørvági í 1915 varð einmælt innstillaður sum nr. 1.

Føroyska hjálpin til Ungarn.

Ungarnshjálpin sigur frá:

Frá 6. til 13. januar er innkomið í peningi úr hesum bygðum: Skúvoy kr. 205 + 50, Baur 130, Kollafjörður 289,50, Sandur 951, Skarvanes 200, Norðadalur 125, Hellurnar 333, Kaldbak 108, Velbastaður 420, Koltur 10, Syðrugota 1100, Sveinoy 356, Hvalbour 515 + 20, Hov 820. Realskúlabarn í Tórshavn hava sent inn kr. 530,66.

V.ð. 1-júlur vórðu t. 11. januar send 45 kof, vekt 1 tonn, av góðum klæðum og skóoy. Meira enn hetta liggur eftir at skilja, pakka og senda. Bert síðan trettanda er innkomid yvir 100 kofli, sekki og pakkar. Tilsamans eru nú send 2 1/2 tons, og ein eina nú verður tikið ímóti góðum, reinum og heitum klæðum — veturin í Ungarn er strangur! — Hvønn einasta dag koma sendingar úr ymskum bygðum og frá Tórshavn, og INNSAVNINGIN HELDUR FRAM enn eina tíð, bæði av klæðum og peningi.

Við tók til all, ið hava hjálpt og vilja hjálpa.

Setið lýsing tygara í
SOSIALIN

Hjálp til Torvald

Fyrj nokrum døgum síðani brunnu húsin hjá Torvaldi Reinert í Kalbaksbotni niður, og hann misti alt.

Ikki var tryggjað fyrj meiri 7000 kr., so maðurin er heilt illa fyrj. — Okkum vórðu ígjár sendar 10 kr., sum vit vórðu bidnir um at flýggja Torvaldi. Um tað eru fleiri, ið vilja rætta honum eina hjálpanð hond, so vilja vit við gleði taka ímóti gávum og flýggja honum peningin.

Ítróttin

Sum einasta av teim føroysku blóðunum hevur SOSIALURIN fleiri ferðir mælt til at seta ein landsveinara í fótóliti. Tey einstøku felagini orka ikki at átaka sær hesa uppgávu ein-samall. Hitt almenna eigur tí at seta ein slíkan eins og bera útreiðslurnar av honum. Hetta skylda vit okkara ítrótttaungdómi. Í 11. sept. hevur Franklin Ziska tikið undir við hesum uppskoti. Hann eigur tók fyrj tað, men annars onga tók fyrj alt annað, ið hann bar fram í hesi somu grein, har hann veruliga gevur ítróttafólki ein dyggan frammán. Eitt hitt størsta framtig, ið gjørt varð ítróttin til frama, var setanin av einum ítróttaráðgevara, ið seinni — av persónligari ovund — varð skúgvaður til viks av monnum, ið ikki aftraðu seg at offra hetta mikla ítróttastig fyrj egna maktgirnd. Franklin Ziska sigur, at maðurin fekk 14.000 kr. árliga fyrj einki at gera. Tað er spell, at hann skal vera so lítið vitandi. Samneleikin er nú tann — og hvat Franklin kann vísja sær við at kanna ársfrágreiðingar ítróttaráðgevarans — at hann gjordi eitt stórt arbeiði, ferðaðist bygd úr bygd, tók mong dygg tók við kommunur og almennar stovnar, gjordi ætl-anir um svimjihylar, leikvøllir, skúla-spællplás, fimleik o. m. a. Tað, vit eiga í ítróttarligum íbókmentum, er hansara verk, eins og ítróttasamband-ið varð stovnað og gjordist eitt megn-arfelag undir hansara leiðslu. Heldur enn at taka til sika niðungskriving móti ítróttaráðgevaranum og starvi hansara, eigur aq verða lagt til brots fyrj at fáa starvið skipað av nýggjum og ein útróttaráðgevara settan sum skjótast.